

Folketingets Socialudvalg

**Minister for Ligestilling-
Ligestillingsafdelingen**

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 3311
Fax. 3391 3115
E-mail lige@lige.dk

Dato: 19. januar 2007

GGB/ J.nr. 2006-4490

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 7. december 2006 følger hermed minister for ligestillings svar på spørgsmål nr. 68 (SOU alm. del).

Spørgsmål nr. 68:

”Ministeren bedes oplyse, hvilke muligheder og pligter de sociale myndigheder har i forhold til ofre for menneskehandel.”

Svar:

Der er til brug for besvarelsen indhentet bidrag fra Integrationsministeriet, som har oplyst følgende:

”Udlændinge, der er statsborgere i et land, der er tilsluttet EU eller er omfattet af Det Europæiske Økonomiske samarbejdsområde, kan indrejse og opholde sig i Danmark i indtil 3 måneder fra indrejsen, eller, såfremt de pågældende er arbejdssøgende, i indtil 6 måneder fra indrejsen (udlændingelovens § 2, stk. 1).

Udlændinge, der er fritaget for visum, har ret til at indrejse og opholde sig i Danmark i indtil 3 måneder i løbet af en 6 måneders periode regnet fra datoen fra første indrejse i Schengenlandene. I de nævnte 3 måneder fradrages den tid, hvori udlændingen inden for 6-måneders-perioden har opholdt sig i Danmark eller et andet Schengenland (udlændingelovens § 3, 1 pkt.).

Endelig fremgår det af udlændingelovens § 30, at udlændinge, der ikke har ret til at opholde sig i Danmark, skal udrejse af landet.”

Hvis ofrene er personer, som opholder sig midlertidigt i landet, og der er ret til akut hjælp/behandling, kan servicelovens § 10 stk. 2 og §§ 109 og 110 være aktuelle.

Efter servicelovens § 10, stk. 2 skal kommunerne give anonym og åben rådgivning.

Servicelovens §§ 109 og 110 omhandler midlertidige tilbud om ophold i boformer, hvortil der ikke kræves kommunal visitation.

Efter § 110 skal kommunalbestyrelsen tilbyde midlertidigt ophold i boformer til personer med særlige sociale problemer, som ikke har eller ikke kan opholde sig i egen bolig, og som har behov for botilbud og for tilbud om aktiverende støtte, omsorg og efterfølgende hjælp.

Efter § 109 skal kommunalbestyrelsen tilbyde midlertidigt ophold i boformer til kvinder, som har været udsat for vold, trusler om vold eller tilsvarende krise i relation til familie- eller samlivsforhold. Kvinderne kan være ledsaget af børn, og de modtager under opholdet omsorg og støtte.

De to paragraffer omfatter udsatte på forsorgshjem og herberger samt kvindekrisecentre.

Formålet med §§ 109-110 er at tilbyde bolig samt støtte til personer med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller med særlige sociale problemer. For så vidt angår krisecentre, er der tale om et botilbud til kvinder, der har været udsat for vold, trusler om vold – eller anden krise i forbindelse med familie- og samlivsforhold.

Det er en forudsætning, at målgruppen ikke er omfattet af lovens andre botilbud (f.eks. døgnhuse, distriktspsykiatrien, stofbehandling under sundhedsloven).

§ 110-boformerne tilbyder en lang række ydelser, som kan variere i indhold og omfang, ligesom de kan være rettet mod forskellige målgrupper. Bestemmelsen i § 110 regulerer alene bodelen af tilbuddet. Den aktiverende støtte, omsorg og efterfølgende hjælp m.v., der i øvrigt er brug for, dækkes gennem servicelovens bestemmelser herom. Der kan f.eks. være tale om følgende tilbud:

- Rådgivning og vejledning om økonomiske og sociale forhold, behandlingstilbud, kontakt til kommunen for at sikre, at brugerne får tilbud om udarbejdelse af en handleplan, kontakt til øvrige relevante samarbejdspartner m.m.
- Personlig hjælp og socialpædagogisk støtte i boformen og boformens botræningsboliger, jf. §§ 83 og 85.
- Døgnophold.
- Særligt tilrettelagte beskæftigelsesforløb, jf. § 103, stk. 2.
- Aktivitets- og samværstilbud, jf. § 104.
- Omsorg samt pleje, jf. § 102, som fx kan finde sted på særlige sygeafdelinger, hvor der også tilbydes sygepleje, afrusning og evt. afgiftning.
- Efterforsorg i forbindelse med udflytning i egen bolig uden for § 110-regi.

Endvidere har nogle § 110-boformer særlige tilbud, som fx særlige tilbud for unge, skærmede afdelinger for kvinder m.v.

I forhold til § 109 (kvindekrisecentre) er fastsat bestemmelser om kvalitetsstandard for kvindekrisecentre. Udarbejdelsen af en kvalitetsstandard skal medvirke til at gøre det gennemskueligt, hvad borgene kan forvente på et kvindekvindekrisecenter ud fra de politiske beslutninger, som kommunalbestyrelsen har truffet.

Børn og unge, der søger om asyl her i landet eller opholder sig ulovligt her i landet, hører som udgangspunkt under Integrationsministeriets område, og det er dermed udlændingeloven, der danner rammen for den hjælp, de kan få. I udlændingemyndighedernes regi eksisterer der en række hjælpemuligheder, men i det omfang disse hjælpemuligheder ikke er tilstrækkelige, finder principperne i serviceloven anvendelse. Det er på den baggrund muligt at anbringe børn og unge, der er udsat for menneskehandel eller yde dem anden hjælp, hvis det skønnes nødvendigt på baggrund af en nærmere undersøgelse af barnets eller den unges forhold. De almindelige sagsbehandlings- og klageregler bliver anvendt i samme udstrækning, som ved andre børn der opholder sig her i landet.

Eva Kjer Hansen

/ Mette Seneca Kløve